

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3Csp/244/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717205530
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Guček
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2717205530.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom Mgr. Petrom Gučkom v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Bratislava, Kubániho 16, proti žalovanému: Q. F., nar. X.X.XXXX, trvale bytom L. XXX, o zaplatenie sumy 761,04 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 420,84 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 420,84 € od 2.10.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Súd žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 10,60 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou podanou na tunajšom súde dňa 21.12.2017 domáha toho, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 761,04 € s príslušenstvom, a to z titulu nesplateného úveru.

2. Vzhľadom na skutočnosť, že v spore ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné (žalovaný sa k žalobe nevyjadril) a predmetom konania je zaplatenie sumy 761,04 €, ktorá suma neprevyšuje 1.000,- €, podľa § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v takomto prípade nie je potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie. Rozhodnuté tak bolo vo veci bez nariadenia pojednávania.

3. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, oznámením o zosplatnení, doručenkou, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, písomným vyjadrením žalobcu, prehľadom splátok a úhrad, kartou klienta, správami o pobyte žalovaného a zistil tento stav veci:

4. Na základe Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 30.9.2014 (ďalej len Zmluva) poskytol žalobca žalovanému revolvingový úver vo výške 900,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po dobu 36 mesiacov v sume 31,95 €, t.j. celkovo mal žalovaný zaplatiť sumu 1.150,20 €. Zmluvné strany si zároveň dohodli RPMN vo výške 27,13 %, fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 18,03 %. Žalovaný nesplácal poskytnutý úver riadne a včas, a to aj napriek výzve žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 14.6.2015, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný do podania žaloby na súd uhradil sumu 389,16 €. Pohľadávka ku dňu podania žaloby tak predstavuje sumu 841,04 € a pozostáva z nesplatenej istiny vo výške 653,39 € a úroku z úveru vo výške 187,65 €, avšak žalobca si v konaní uplatňuje len sumu 761,04 €. Žalovaný po podaní žaloby na súd nezaplatil žiadnu sumu.

5. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len Obchodný zákonník) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

6. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

7. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

9. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

10. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

11. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

13. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu vyvodil súd právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne len čiastočne. Súd mal preukázané, že Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalovaný mal v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zároveň súd Zmluvu posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprímerané podmienky, t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

16. V konaní bolo preukázané, že na základe Zmluvy plnil žalobca a poskytol žalovanému úver vo výške 900,- €, žalovaný si však svoje povinnosti z uzavretej zmluvy neplnil, pričom nezaplatil úver spolu s príslušenstvom riadne a včas, dostal sa do omeškania so splátkami, z ktorého dôvodu po márnej výzve na úhradu vyhlásil žalobca mimoriadnu splatnosť úveru. Súd ho však považuje za neúčinné, nakoľko žalobca nepreukázal splnenie podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Zároveň súd konštatuje, že v Zmluve sú uvedené rozdielne obsahové náležitosti líšiace sa v údajoch o RPMN úveru (bod 5 predpokladaná výška RPMN 27,33 % a bod 6 RPMN za úver 27,23 %) a teda v prípade náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nemožno hovoriť o akceptácii návrhu zmluvy žalovaným, ale o novom návrhu, ktorý mal byť žalobcom písomne prijatý alebo odmietnutý. V konaní však nebola preukázaná existencia dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov zmluvných strán v časti upravujúcej údaje o RPMN za úver, v dôsledku čoho je Zmluva v uvedenej časti v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/221/2019 zo dňa 31.3.2020). Následkom neplatnosti časti Zmluvy je potom absencia obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej skutočnosť je potrebné považovať predmetný úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 420,84 € (t.j. vo výške rozdielu reálne poskytnutej sumy úveru 810,- € a úhrady zo strany žalovaného vo výške 389,16 €), pričom vo zvyšnej časti žalobu zamietol z dôvodu, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to vo výške 5 % ročne z priznanej istiny úveru odo dňa nasledujúceho po dni konečnej splatnosti úveru dňa 1.10.2017, keďže zosplatenie úveru súd nepovažoval za účinné.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP a žalobcovi priznal podľa pomeru jeho úspechu vo veci nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 10,60 %, nakoľko mal vo veci len čiastočný úspech. Žalobca si v konaní uplatňoval sumu 761,04 € a súdom mu bola priznaná istina vo výške 420,84 €. V zmysle uvedeného bol žalobca úspešný vo výške 55,30 % a žalovaný vo výške 44,70 %, úspešnejší bol teda žalobca, a to v rozsahu 10,60 %, ktorý predstavuje rozdiel medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovaného. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou podanou na tunajšom súde dňa 21.12.2017 domáha toho, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 761,04 € s príslušenstvom, a to z titulu nesplateného úveru.

2. Vzhľadom na skutočnosť, že v spore ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné (žalovaný sa k žalobe nevyjadril) a predmetom konania je zaplatenie sumy

761,04 €, ktorá suma neprevyšuje 1.000,- €, podľa § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v takomto prípade nie je potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie. Rozhodnuté tak bolo vo veci bez nariadenia pojednávania.

3. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, oznámením o zosplatnení, doručenkou, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, písomným vyjadrením žalobcu, prehľadom splátok a úhrad, kartou klienta, správami o pobyte žalovaného a zistil tento stav veci:

4. Na základe Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 30.9.2014 (ďalej len Zmluva) poskytol žalobca žalovanému revolvingový úver vo výške 900,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po dobu 36 mesiacov v sume 31,95 €, t.j. celkovo mal žalovaný zaplatiť sumu 1.150,20 €. Zmluvné strany si zároveň dohodli RPMN vo výške 27,13 %, fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 18,03 %. Žalovaný nesplácal poskytnutý úver riadne a včas, a to aj napriek výzve žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 14.6.2015, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný do podania žaloby na súd uhradil sumu 389,16 €. Pohľadávka ku dňu podania žaloby tak predstavuje sumu 841,04 € a pozostáva z nesplatenej istiny vo výške 653,39 € a úroku z úveru vo výške 187,65 €, avšak žalobca si v konaní uplatňuje len sumu 761,04 €. Žalovaný po podaní žaloby na súd nezaplatil žiadnu sumu.

5. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len Obchodný zákonník) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

6. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

7. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

9. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

10. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

11. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

13. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu vyvodil súd právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne len čiastočne. Súd mal preukázané, že Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalovaný mal v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zároveň súd Zmluvu posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprimerané podmienky, t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

16. V konaní bolo preukázané, že na základe Zmluvy plnil žalobca a poskytol žalovanému úver vo výške 900,- €, žalovaný si však svoje povinnosti z uzavretej zmluvy neplnil, pričom nezaplatil úver spolu s príslušenstvom riadne a včas, dostal sa do omeškania so splátkami, z ktorého dôvodu po márnej výzve na úhradu vyhlásil žalobca mimoriadnu splatnosť úveru. Súd ho však považuje za neúčinné, nakoľko žalobca nepreukázal splnenie podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Zároveň súd konštatuje, že v Zmluve sú uvedené rozdielne obsahové náležitosti líšiace sa v údajoch o RPMN úveru (bod 5 predpokladaná výška RPMN 27,33 % a bod 6 RPMN za úver 27,23 %) a teda v prípade náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nemožno hovoriť o akceptácii návrhu zmluvy žalovaným, ale o novom návrhu, ktorý mal byť žalobcom písomne prijatý alebo odmietnutý. V konaní však nebola preukázaná existencia dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov zmluvných strán v časti upravujúcej údaj o RPMN za úver, v dôsledku čoho je Zmluva v uvedenej časti v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/221/2019 zo dňa 31.3.2020). Následkom neplatnosti časti Zmluvy je potom absencia obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej skutočnosť je potrebné považovať predmetný úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 420,84 € (t.j. vo výške rozdielu reálne poskytnutej sumy úveru 810,- € a úhrady zo strany žalovaného vo výške 389,16 €), pričom vo zvyšnej časti žalobu zamietol z dôvodu, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z.,

ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to vo výške 5 % ročne z priznanej istiny úveru odo dňa nasledujúceho po dni konečnej splatnosti úveru dňa 1.10.2017, keďže zosplatenie úveru súd nepovažoval za účinné.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP a žalobcovi priznal podľa pomeru jeho úspechu vo veci nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 10,60 %, nakoľko mal vo veci len čiastočný úspech. Žalobca si v konaní uplatňoval sumu 761,04 € a súdom mu bola priznaná istina vo výške 420,84 €. V zmysle uvedeného bol žalobca úspešný vo výške 55,30 % a žalovaný vo výške 44,70 %, úspešnejší bol teda žalobca, a to v rozsahu 10,60 %, ktorý predstavuje rozdiel medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovaného. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.